

**Hódmezővásárhelyi Többcélú Kistérségi Társulás Klauzál Gábor Általános Iskola és
Óvoda**
2011/2012. II. félév
Szemelvények a hallgatók munkáiból

A „Kis Klauzál” már akkor megtetszett, mikor először léptem be az ajtaján. Barátságos, emberi méretű épület szokatlan, érdekes terekkel, a falakon rengeteg színes diákmunkával. Az ember már első ránézésre érzi: az itt dolgozók komolyan veszik a hivatásukat és nagyon szeretik a gyerekeket. Az iskolában eltöltött majd három nap alatt a sejtésem beigazolódni látszott, sőt, az is kiderült, hogy nem csak az iskola diáksága kap rengeteg figyelmet és törődést, hanem mi is. Tudom, ez igazán idillien hangzik, de valóban így történt: ahol csak lehetett, segítették a munkánkat.

Három nap alatt sokat láthat az ember egy iskolában, de ahhoz közel sem eleget, hogy pontosan megítélje, mi működik jól vagy rosszul benne. Egy valami „jön át” már első alkalommal: a légkör. A Kis Klauzálban pedig jó a hangulat. Persze, látni egy-egy fáradtságtól morcos arcot, néha hallani egy-két kapkodó félmondatot, de ez teljesen normális. Úgy tűnik, segítőszándék és akarat van bőven, és amíg a terveket tettek követik, jó úton haladnak.

Jó volt látni olyan gyerekeket, akik az átlagos magyar tanulókat képezik le, és a problémáik ellenére is jól fejlődnek egy elhivatott pedagógus mellett.

Csekély bepillantást a „nagy-Klauzál” működésébe nyerhettem, s megismerhettem egy mérhetetlenül családias, szinte falusi jellegű iskolaközösséget. Esetenként harmincfős osztályokat volt szerencsém megfigyelni, akik méretük ellenére ugyanolyan mértékben tükrözték vissza az intézmény felém közvetített bensőséges légkörét – megdöntve ezzel a hatalmas osztálylétszámmal kapcsolatos kételyeimet.

Összességében úgy gondolom, hogy minden szakmai támogatást megkaptunk ahhoz, hogy elvégezzük a kurzust, megfelelő tapasztalatokkal távozzunk, lássunk többféle módszert, eszközt és részt vehessünk egy tanár mindennapjaiban, ami átélve több és nehezebb munkával jár, mint ahogy egyetemistaként elgondoltuk. Nem voltak negatív tapasztalataim, kihívásként gondolok a tanári pályára.

Korábban még nem láttam alkalmazás közben tanulói laptop-programot, vagy differenciált feladatsort. A szakvezető tanárommal, nagyon meg voltam elégedve, nagyon sok dolgot elmondott és megmutatott nekünk.

Úgy gondolom, hogy az iskolai gyakorlat tanulságos volt, és segítette fejlődésemet. Sok élménnyel gazdagodtam, és ha lesz rá lehetőségem, szívesen mennék vissza a meglátogatott intézménybe tanítani.

Pozitív élmény volt az iskola "hangulata", a gyerekek és a tanárok hozzáállása, kedvessége, segítőkészsége. A mentortanár nagyon szimpatikus volt, minden esetben segített, és alkalmazkodott az igényeinkhez, teljesítette kéréseinket.

A tanári légköre érdekes volt, sokat mosolyogtam a tanárok viccein.